

& atrophæa obauiua & atum-
 phū. Deniq̄ cū dicerent duo-
 decim disputatores In eodem
 debere altercatione confligere.
 obauiua siluesæ & dixia. Non
 Inmulatione confidim̄ homi-
 nū. sed desolu dei potestate pre-
 sumenat̄. Unus est enim cui
 dicimus. & utge dñe ludica
 causā tuā. Quantaū uim
 humanis minūmus uupilis.
 tantaū lubumur diuinis. Prīm̄
 adhuc abiuaat̄ dixia. Hunc
 senatēq̄ n̄r̄ p̄p̄tū cecina.
 Siquid ergo uis putas defini-
 nis profere uis. non de n̄s sed
 de uis profere lubebis. Cui sc̄s
 siluesæ dixia. Omnia hic hodie
 de uis libris profertenda sunt
 aduersus uos. sicut hic conatu-
 tio uob̄ aduersum nos de n̄s.
 Tunc enim rationabiliter uinci-
 at̄ p̄r̄ diuerso subsistens. cū
 suoz fuerit uocatiua conue-
 tu docat̄. Imperator dixia.
 Iustici definitio est qua compul-
 liat̄. unusquisq̄ sue religionis
 uocatiua conueni. Abiua-
 at̄ dixia. Cū omp̄s d̄ n̄r̄ suo
 ois dixia. ueniat̄ & uideat̄ quim
 ego sum dñs. & non est alius pre-
 at̄ me. Quomodo h̄c dicunt̄
 at̄ deos esse colendos. puat̄ quē
 nos credim̄. filiū quē puat̄ n̄r̄
 et uis puat̄ bulo d̄mp̄n̄ ueruna
 Itaq̄ uero sp̄m sc̄m. Cum ergo at̄
 deos h̄c colunt̄. Itaq̄ qui se un-
 dicat̄ probuat̄ offendunt̄. Sil-
 uesæ dixia. Nos unū d̄m colim̄.
 at̄ fuat̄mur. Sed Incauata solū-

dine diuinitatē esse dicimus.
 uacuidū fili non habet̄ filiū
 est It̄m. De qua p̄p̄tū uis dicia.
 Et sp̄u ois est om̄is uis eorum.
 Filiū illū dicim̄. cui p̄p̄tū uis
 clumua. puat̄ filius n̄r̄ est au-
 ego hodie genuit̄. D̄s enim est
 at̄ uis sed semp hodie habet̄. qu
 tempus non habet̄. Sicut ergo
 sine Incauata d̄ est. Itaq̄ sine In-
 cauata puat̄ est. Itaq̄ sine In-
 cauata puat̄ est. Itaq̄ sine In-
 cauata est Itaq̄ h̄c uis puat̄ est.
 Nam cui dixia d̄. & uis hominē
 ad Incauata & similitudinē n̄r̄m.
 Num si dicat̄ ad Incauata & simili-
 tudinē meā. dicat̄ solitudinis
 sue Incauata uis. Nunc
 uim cū dicat̄ ad Incauata n̄r̄m.
 tūdenat̄ & filiū & equuliat̄
 h̄c at̄ndat̄. Ille enim recipit̄
 magis quia at̄ Incauata
 non noua. aliquid potest̄ susci-
 pete de Incauata qui nesciat̄
 & minua. Sed h̄c uis d̄. d̄.
 Ratione hominū non conueni-
 du fides. que lum nunc suud̄ cordi.
 qui & unum d̄m puat̄ & filium
 at̄ sp̄m sc̄m conficit̄. Siluesæ
 dixia. Qui legis Incauata libris de-
 puat̄ quod dicat̄ filius n̄r̄ est au-
 quate quisi nobi aliquid nos
 at̄ uis. In hac sc̄m at̄ Incauata
 ad serere. Nam sp̄u sc̄o uidi p̄p̄tū
 n̄r̄m. Sp̄m sc̄m n̄r̄m
 ame. Et uis prophat̄ dicent̄.
 Sp̄u ois est om̄is uis eorum. Ad h̄c
 respondens conueni n̄r̄ uis
 dixia. Mitos Iudeū suis scriptis
 & om̄i puat̄ superuacū. uellat̄